

Wie houdt er van u, juf Banks?

Mary Brenchley

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Roxy keek graag naar de huizen in haar buurt terwijl ze van school naar huis kuierde. In een van de huizen was een hond achter het venster blaffend op en neer aan het springen. Bij een ander huis zaten vogels in de bomen te tjirpen.

En dan was er nog het huis van juf Banks. Juf Banks was Roxy's favoriete schooljuf geweest. Roxy wuifde altijd naar juf Banks als ze haar voor haar huis zag zitten. Juf Banks was altijd lief en blij.

Maar vandaag was de stoel voor haar huis leeg. Het huis zag er verlaten uit. Zelfs Chester, de kat van juf Banks, was weg.

Mama had Roxy verteld dat juf Banks ziek was. Ze moest elke dag voor een behandeling naar het ziekenhuis. Roxy was verdrietig. Ze wilde iets aardigs voor juf Banks doen. Maar wat?

Roxy keek naar de bijen die van bloem tot bloem vlogen. Toen kreeg ze een idee!

Roxy rende naar huis en plukte een roos uit de tuin. Ze ging terug naar het huis van juf Banks en legde de roos in de voortuin.

De volgende dag legde Roxy een zonnebloem op de stoel van juf Banks. En de dag daarna legde ze een margriet bij de

voordeur. Twee weken lang liet Roxy elke dag een bloem achter voor juf Banks. Ze zorgde ervoor dat niemand haar zag.

Toen Roxy op een dag naar huis liep, zag ze juf Banks voor het huis zitten. Ze had wat bloemen in haar hand.

'Roxy,' zei juf Banks, 'kijk eens wat een prachtige bloemen. Iemand heeft ze voor me achtergelaten. Elke dag lag er na mijn bezoek aan het ziekenhuis een bloem op me te wachten.'

Roxy glimlachte. 'Weet u van wie de bloemen komen?'

Juf Banks glimlachte terug. 'Wie het ook was, ik wil hem of haar graag bedanken.'

'Het was vast iemand die van u houdt!' zei Roxy.

'Ik keek er in ieder geval naar uit om elke dag een nieuwe bloem te vinden', zei juf Banks.

'De eerste bloem lag in de voortuin.'

'Misschien heeft uw kat die achtergelaten', zei Roxy.

'Chester laat graag verrassingen achter, maar hij heeft me nog nooit bloemen gegeven.' Juf Banks lachte. 'En de bloem op mijn stoel dan?'

'Misschien de hond van een paar huizen verder?' Roxy's glimlach werd nog breder.

'En die bij de voordeur?'

'Een eekhoorn misschien?'

'Tjonge', zei juf Banks lachend. 'Ik wist niet dat al die diertjes van me houden! Maar door de bloemen voelde ik me echt geliefd.'

Roxy hield het bijna niet meer van blijdschap. Ze was blij dat ze een glimlach op het gezicht van juf Banks had getoverd. ●

Dit verhaal heeft zich in de Verenigde Staten afgespeeld.

ILLUSTRATIE: ADOBE STOCK